Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bording, Anders

Titel: At den som Himmelen besider

Citation: Bording, Anders: ”At den som Himmelen besider”, i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 291. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid127089.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

172.
[At den som Himmelen besider.]
Siunges som: Op Hiertens Suk etc.

1.

At den som Himmelen besider
var uden ald Medlidenhed,
Det tengte ieg for nogle tuder
Der jeg i Nøden var bested,

2.

Hans tunge Vredis Haand og byrde
som paa min Arme Siæl var Lagt
mig ferdig var til slet at Myrde
Jeg skøt i Pinen var forsagt.

3.

Med Sorgens Haarde Baand og Knude
var ieg ombunden ynckelig
Ald verden sagde det er ude
Gud uden Naade glemmer dig,

4.

Ack Ack hvad skulde ieg da tale,
Min Angist ind i Hiertet kneb
Jeg skreg som en forjagen Svale,
Jeg som en Eenlig Trane Peb.

5.

Sig Mammons trælle ned besvære
J Jorden for det skiulte Guld,
Men ieg forlængdis meer' at være
begrafven Need i Sorten Muld,

6.

Der der alleene ieg at Hvile,
forhaabtis og at finde fred,
der, der ieg for U-Lyckens piile
at være red ej toorde ved.

7.

Min usle fødsels dag og time,
Jeg Solens klare skin forbød,
Af utaal ville ieg besvime
for ieg i Vuggen ej Var Død,

8.

Men ack min smerte blef langt verre,
der ieg gick til samvittighed
Der følde ieg, hvor Gud min Herre
var ey foruden Aarsag vred,

9.

Da maatte ieg med skiel bekiende
Det var af idel Naade skeed,
At ieg ej Lenge siden brende,
Udj den Evig Pinis sted,

10.

Saaledis var ieg da bedrøfved,
saa var min Siæl i klemme tet
saaledis blef ieg Arme Prøfvet
Og Nær fortviled hafde slet,

11.

Men see Hvor glædelig en Ende
Min sorig fick og slet forsvand,
Hvor snart Ulycken sig omvende,
Hvor vel ieg ald min nød forvand,

12.

Hvem kunde sligt i tancker rinde
Ja sielf ieg aldrig hafde troed
at ieg blef Hiulpen nogen sinde
saa gick ald verden mig imod.

13.

Nu kand jeg skiønne ret og Dømme
Hvor underlig Gud holder Huuss
vj trengsels kalck maa først udtømme
Der paa saa følger glædsens Rus.

14.

Den Vildsom Ørckens magre stæder
faar Jsrael at giemmel gaa
før hand det fæde land betræder,
som Herrens Løfter Lyder paa.

15.

Jeg mere fick end ieg attraade,
Nu byder Naade Lycken Haand,
O kunde ieg mig sielf nu raade
saa glad er ieg i sind og Aand.

16.

Jeg mine Læbers Øxen gifver
O Hielpens Gud, Alleene Dig,
Alleene dig ieg det tilskrifver,
At ieg blef frelst saa Naadelig.

17.

Bort sorig nu, du siæle-tvinger,
Trods dig, U-lyckens haarde tvang,
Af jdel glæde ieg nu springer,
O Haleluja, tusind gang.